

Desværre gør især Socialdemokraterne Danmarks deltagelse i koalitionen i Irak til et svigt over for Europa. Med ord som »Danmark er for lille til at have mere end én udenrigspolitik« for søger Socialdemokraternes formand at fremstille forholdet mellem Danmark og USA på den ene side og Danmark og EU på den anden side som noget, der skulle udelukke hinanden. Det er efter Venstres opfattelse en meget forenklet og forkert fremstilling. EU og USA skal ikke være modsætninger i en aktiv dansk udenrigspolitik. Netop fordi de udbyder forskellige former for sikkerhed, supplerer EU og USA hinanden, og vi bør for alt i verden undgå, at det transatlantiske forhold reduceres til Europa som den sure moralens vogter med den løftede pegefinger over for store USA, som så må klare det beskidte arbejde, når vi har brug for dem. Det er ganske enkelt nødvendigt at stå sammen om at beskytte demokratierne og de vestlige grundværdier, og vi har alle et personligt ansvar for den kamp og den proces.

Vi har et ansvar for at sætte mennesker fri, og at sætte fri er i høj grad også det centrale i Europas samling. Friheden er noget helt centralt for de mennesker, som efter Anden Verdenskrig blev styret med hård hånd fra Kreml under den kolde krig.

Det europæiske topmøde i København i december blev en historisk begivenhed, der betød et endeligt farvel til et Europa, der var opdelt i øst og vest, opdelt i dem og os. Jeg tror, det gribede en ekstra gang i mange europæere, da Danmarks statsminister trådte frem på scenen i Bella Centret foran Europas statschefer og proklamerede, at vores nye Europa er født. Det var en bevægende afslutning på mange års intense forhandlinger, som reelt begyndte under den tidligere regerings ledelse på topmødet i København i 1993 og blev fuldendt i december sidste år, 10 år efter.

Det var en begivenhed, som endeligt satte punktum for den kolde krig. Det var en begivenhed, som endeligt satte punktum for et delt Europa, og som endeligt satte et perspektiv på de opgør, som de østeuropæiske befolkninger i slutningen af 1980'erne tog med de kommunistiske magthavere. De østeuropæiske befolkninger tog en meget stor risiko og et meget stort personligt ansvar, da de trodsede trusler om våbenbrug, trodsede historiens brutale nedslagninger af tidligere forsøg på oprør og satte sig igennem med krav om frihed og demokrati.

København blev centrum og symbol for samlingen af Europa med optagelsen af 10 nye medlemslande i EU. Det har selvfølgelig et præg af historiens tilfældighed over sig, men i Venstre synes vi godt, Danmark kan tillade sig at være lidt stolt og glad over, at regeringen med målrettedhed og evne til at fokusere på, hvad det drejede sig om, formåede at få de vanskelige forhandlinger afsluttet med succes. Det var et stort øjeblik for Vesten, for Europa og dermed også for Danmark, for sammenhold i Europa sætter mennesker fri.

Desværre er det ikke de store øjeblikke, verden har budt på de sidste 2 år, når det gælder den internationale økonomi. Når økonomien strammer til i verden omkring os, kan det naturligvis ikke undgå at trække spor efter sig i Danmark, også selv om dansk økonomi grundlæggende er meget sund. Det hverken kan eller skal skjules, at trods den nu svagt faldende ledighed på 1.400 personer er nogle mennesker kastet ud i arbejdsløshed som følge af, at den internationale økonomi er nede i en bølgedal. Det er en ulykkelig situation for hvert eneste menneske at blive sagt op fra sit arbejde, og der skal ikke herske tvivl om, at for Venstre er hver eneste arbejdsløs én arbejdsløs for mange.

Et godt arbejde sætter mennesker fri, og derfor iværksætter regeringen også en række initiativer for at fremme beskæftigelsen. Vi har allerede gennemført en arbejdsmarkedsreform, der sigter på »Flere i arbejde«, og derudover vil vi gøre det muligt, at man kan få betalt sin efteruddannelse, når man er sagt op i forbindelse med en større afskedigelsesrunde, også selv om den enkelte ikke har garanti for at få et job efter uddannelsen. Vi vil også tilbyde jobsøgningskurser til alle, der er omfattet af reglerne, og vi ønsker at oprette mobile AF-kontorer tæt på den virksomhed, som må igennem store fyringsrunder.

Regeringen er også inde i overvejelser om, hvordan vi ganske forsigtigt kan fremrykke nogle af de offentlige investeringer, som alligevel skulle være gennemført til næste år. Jeg vil gerne understrege her, at der bliver ikke tale om, at vi bruger en eneste krone mere over årene end dem, vi har forudsat. Det ville være en lempelse af finanspolitikken, og det er ganske enkelt utrolig farligt at begive sig ud i et sådant merforbrug i den nuværende situation.

Regeringen og vismændene forventer et relativt pænt opsving i byggeaktiviteten til næste år, men vi ved også, at der er ledig kapacitet i byggebranchen i år. Derfor kan der være fornuft i at